

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6313

гр. София, 25.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 50 състав,
в закрито заседание на 25.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **8288** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ във връзка с чл. 166 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на М. М. А. и К. В. А. против заповед № РИС 20- РД 48-54/05.08.2020 г. на кмета на район „И.“, Столична община, с която на основание чл. 65, ал.2 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/ и Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е наредено да се иземе общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от М. М. А. и членовете на домакинството ѝ, които го държат /владееят/ без правно основание. В жалбата се съдържа искане да се спре предварителното изпълнение на оспорената заповед, за което са изтъкнати аргументи, свързани с тежкото им здравословно и материално състояние. Приложени са писмени доказателства.

След като се запозна с доказателствата по делото и обсъди доводите на оспорващия за спиране на предварителното изпълнение, настоящият съдебен състав намира искането за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, а разгледано по същество за ОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Заповед № РИС 20- РД 48-54/05.08.2020 г. е издадена от за кмет на район „И.“ /инж. П. М.- зам. кмет, съгласно Заповед за заместване №РИС20-РД09-59, неприложена по делото/, на основание чл. 65, ал.2 от ЗОбС и чл. 34 от Наредба за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/. С оспорения акт е разпоредено изземването на общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от М. М. А. и членовете на домакинството ѝ, които го държат /владееят/ без правно основание.

Искането за спиране е направено от адресати на заповедта, за които е налице правен интерес. Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед

с правно основание чл. 46, ал. 2 от ЗОС е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. В случая искането за спиране е направено в жалбата срещу заповедта. Предвид изложеното искането за спиране е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО.

Предпоставките за спиране на предварително изпълнение на един административен акт от съда са визирани в нормата на чл.166 от АПК, като по силата на чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2, а именно: при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Съгласно разпоредбата на чл. 65, ал. 4, изр. 2 от ЗОС, жалбата срещу заповеди за изземване на общински имоти не спират изпълнението, освен ако съдът не разпорежи друго. Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове, се презумира наличието на една, повече или на всички предпоставки по чл. 166, ал. 1 от АПК. Действително, в тежест на искателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл. 166, ал. 2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

В случая, настоящият съдебен състав намира, че е налице такъв личен интерес, доколкото предварителното изпълнение ще доведе до застрашаване на живота и здравето на искателите М. М. А. и К. А., предвид обстоятелството, че не разполагат с друго жилище, както и здравословното им състояние. Изложените от същите твърдения намират доказателствена опора в приложената медицинска документация. Видно от приложената Епикриза от 23.01.2009 г. на Специализирана болница за активно лечение по неврология и психиатрия „С. Н.“, Втора психиатрична клиника М. М. Г. е с диагноза: „МКБ 10 F 31.6 Б. афективно разстройство, сегашен епизод-смесен. Трети смесен епизод. Дистимно- дисфоричен синдром.“. С Епикриза от 25.09.2019 г. на ДПБ-„Св.И. Р.“- [населено място], на М. А. е поставена следната психиатрична диагноза: „F 31.2 Б. афективно разстройство, сегашен епизод- маниен с психотични симптоми и F 13.1 Р. в следствие употреба на бензодиазепини. Вредна употреба.“. Видно от приложената Епикриза на К. В., същият е изписан от Клиника по кардиология на „Университетска болница А.“ с диагноза: „Остра исхемия на десен крак. РТА на А. И.. Хипертонична болест III ст. Пристъпно предсърдно мъждене-медикаментозна регулация. З. Д. тип 2. Д.“

В конкретния казус са налице и основания за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, в съответствие с чл. 6 от АПК, който регламентира принципа на съразмерност при упражняването на правомощията на администрацията и чл. 8 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Общественият интерес няма да бъде накърнен съществено със спиране изпълнението на оспорваната заповед до постановяване на влязъл в сила съдебен акт, а в същото време спирането ще даде възможност на искателите да не бъдат лишени от жилище, което е основно човешко право и по Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.

Съдът приема, че с допуснатото предварително изпълнение по никакъв начин и под

никаква форма не се цели да се защитят държавни или обществени интереси от категорията на особено важните, нито живота или здравето на гражданите, които биха били засегнати от издаването на заповедта. Напротив, от предварителното изпълнение на заповедта биха се засегнали чувствително облигационните права на жалбоподателите, свързани с упражняването на правото им да ползват недвижимия имот до влизане в сила на оспорваната заповед, с която е наредено прекратяване на наемното правоотношение между страните. Лишаването на оспорващата страна от възможността да обитава тя и семейството и недвижимия имот би й причинило значителни имуществени вреди, част от които свързани и с наемането на друг недвижим имот в който да живеят до приключване на съдебното производство по проверка на законосъобразността на заповедта. Съдът намира, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди, които са трудно поправими.

Поради наличието на тези обстоятелства не се налага преди влизане в сила на съдебния акт по същество на спора жалбоподателите и членовете на семейството им да освободят заеманото от тях общинско жилище.

Предвид горното, този съдебен състав намира искането за основателно, поради което следва да бъде постановено спиране на предварителното изпълнение на процесната заповед.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 73-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на заповед № РИС 20-РД 48-54/05.08.2020 г., издадена от за кмет на район „И“, Столична община.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: